

17
*

1.

2.

3.

4.

1779.

- *
1. Ackermannius: Rhapsodice supplementa. Programma,
quo ordinarius senior characterique fac. j. iur. assessores
memoriam Ackermannianam indicunt.
2. Pahl'sus, Christiani Fridericus: Rhapsodicae sup.
plementa. Programma, quo ordinarius senior
et reliqui doctores fac. j. iur. Lips. solemnata
Doctoralia Christiani Friderici Pahli et
Christiani Goropii. Koeneri indicunt.
3. Myconius, Fridericus: Recto Lips. memoriam
instauratoris priuati memoriam status per In-
stitutum factae ... p[ro]f. ... celebrandam
indicat.
4. Bauer, Henr. Goropius, fac. j. iur. procur. Mariae:
Formulam, qua pecunia, Iustitiam sororium,
vidua mortua, in fundum ad filios reverti fa-
betur, postea communem non inferre. Programma,
quo solemnia Doctoralia Christiani Goropii. Hec-
mansi indicat.

1779.

5. Beckius, Christianus Daniel : Specimen historicum
bibliothecarum Alexandrinorum.

6. Bienerus, Christianus Gottlob : De restitutio*nibus* 12.
integralis.

7. Bienerus, Christianus Gottlob : De territorio subiecto 13.
et superioritate territoriali aemulo

8. Brunning, Christianus May : Quis mortuo nullis
descendibus relictis emphytenta in emphyteusi 14.
succedit?

9. Brunning, Christianus May : De successione 15.
legitimatis per prescriptionem principis, si con-
currit cum altera legitimatis per substi-
tutus matrimonium in hereditate paterna.

10. Brunning, Christianus May : De ventilo coronae. 16.
que jure.

17.

11.

12.

13.

14.

15.

16.

17.

18.

1779.

11. Brunning, Christianus Hn: De rei vindicatione
contra fictionem possessorum.
12. Brunning, Christianus Hn: De effectibus domus
ex traditione rei immutatis ex iugendis.
13. Brunning, Christianus Hn: An hypotheca bona
in bonis atraeis tractorum fieri praestata cautione
perundaria erret?
14. Brunning, Christianus Hn: An promissio de
legato relinquendo ius alteri tributa?
15. Brunning, Christianus Hn: Verba non usurparum
in iudicione ex 1.2. P. decimus. venditio.
16. Brunning, Christianus Hn: De utri. iohis legato
non contracto matrimonio.
17. Brunning, Christianus Hn: De quibus iura capitibus
fieri possunt non recipitis.
18. Brunning, Christianus Hn: De conditionis venditionis condi-
tionatae fieri conditione non impleta.

1779.

19. Brunning, Christianus Her: An enator fundi locati
affigari possit conductori, ne cum expellat?

20. Brunning, Christianus Her: An filius pauperis
nuptis causa deinceps possit aliquo patre con-
sum in pecunio aduentio irregulari.

21. Brunning, Christianus Her: De obligatione
cautionis remittioris, cui adjicetur pactum
admissionis in dieo, sub conditione suspensio-
ni meliori contractio non offeratur.

22. Brunning, Christianus Her: De natura actionum
contrariantium.

23. Linetus, Christ. Gmelb: De accidio

24. Linetus, Christianus Gmelb: Fragmenta obser-
vationum ex veterem legem Saxonum.

25. Linetus, Christ. Gmelb: De immunitate funda-
tum ecclesiasticorum institutis.

16. Fruccius, Chrysophorus Benedictus: De sonachtoe

27 Hommel, Carolus Ferdinandus, has jis posse am
collarum: Rhapsodicae supplementa. Progymna,
quae etenim Doctoria Christiani Gottliebii
Kirchbergi indicat.

1779 A.

MEMORIAM
AKERMANNIAM

IN AVDITORIO PETRINO

DIE VIII. FEBR. HORA IX. RECOLENDAM

I N D I C V N T

ORDINARIVS

SENIOR CAETERIQUE FACVLTATIS
IVRIDICAE ASSESSORES

Rhapsodiae Supplementa.

LIPSIAE

EX OFFICINA LANGENHEMIA.

1 7 7 9.

OBSERVATIO DCCV.

OBSERVATIO DCCV.

Paries meus casu mere fortuito prolapsus cadendo vicini porcum opprescit; Etiam si ego lapides noxae non dederim, tamen haud cogar aestimationem porci praestare.

In aestatis duabus continentibus pluviiosis, adeoque mera
vi diuina accidit, ut paries meus aqua arrosus et labefacta-
tus subito concideret, me atque vicino meo nihil tale cogitan-
te. Nam si viriosus fuisset antea, aut vicinus monuisset, nec
refecisset, quaestio, quam in rubrica proposui, fere foret Do-
mitiana, utpote iam dudum in titulis de damno infecto de-
cisa. Sed, ut dixi, mero casu et forte fortuito id contigerat.
Petitor reparationem damni postulans dixerit fortasse: rem eo-
dem modo se habere, quam si quadrupes sine mea culpa pau-
periem fecisset. L. I. §. 14. fl. si quadrup. Speculum Sax. lib. 2.
art. 40. Itaque quoniam lapides receperim nec noxae obtu-
lerim, me praecise ad damni aestimationem teneri. Sed non 2

IV

sunt hic iura sibi conformia, quia huic petitoris pulcherrimae caeteroquin philosophiae obstant leges clarissimae L. 24. §. 3. et 4. et L. 24. §. 10. ff. de damn. infecto. Itaque tegulae vi ventorum deiecta si fenestras vicini fregerint aut terae motu turris euersa sit, nihil praestabo. Si autem culpa vel minima domini intercesserit v. c. si admonitus non resercerit, definit casus esse. Nam casus, quem praecessit culpa, casus non est. L. 18. princ. ff. commodat.

OBSERVATIO DCCVI.

Legitimantur stupro concepti non solum per subsequens matrimonium, verum etiam per subsequuta sponsalia.

- 1 **H**ierologia fero in Germaniam venit. GVNDLINGIANA P. 3. num. 10. Recepta tandem ea, tamen ideo haud sublati effectus, quos ex iure civili et Germanico consensus matrimonialis ab antiquis temporibus habuit, PEREZ ad Cod. tit. de nupt. n. 12. Vnde plus tribuitur sponsalibus et thalami conscienti, quam huic mère ecclesiasticae solennitati. EI-
2 SENHARD Inst. Iur. Germ. lib. 1. tit. 12. §. 8. Extat in Saxonia lex peculiaris de successione liberorum POST sponsalia publica, sed ante hierologiam, genitorum, nempe, Decis. El. 49. qua perfecta apparare quidem possit, legem tantum tolerare con-
cubi-

cubitum *desponsatorum*, adeo ab hereditate excludere eos, qui ANTE sponsalia concepti sunt, licet sponsalia postea fuerint sequuta. Haec opinio, quamquam verbis laudatae legis Saxonicæ satis conueniat, et videatur probari a STRYKIO de *Successione ab Intest. diff. 1. c. 3. §. 27.* STRVV c. 9. th. 3. n. 12. CARPZ. P. 3. c. 14. def. 12. ut scilicet POST sponsalia demum concepti pro legitimis habeantur, tamen praxis est in contrarium, et admittuntur tam in allodio, quam in feodo, etiam qui ante sponsalia concepti sunt, modo sponsalia deinde subsequantur. Berger. *Oec. Iur. lib. 1. tit. 3. th. 13. n. 5.* Edit. Winkleri. Nam si benedictio sacerdotalis in legitimatis per subsequens matrimonium per fictionem iuris retrotrahitur ad tempus concubitus, cur non multo magis sponsalia videantur digna retrotrahi, quae multo proprius essentialia matrimonii attingunt, quam illa superflua hierologiae solennitas? Non solum ergo communis opinio et recepta, sponsam carnaliter cognitam pro legitima vxore habendam esse, immo ut MYMSINGER *Cent. 6. Obs. 78.* et GAIL *lib. 2. Obs. 80.* statuunt, sponsam etiam non carnaliter cognitam iura vxoris habere, quia inter sponsalia de praesenti et ipsum matrimonium, nihil interest: sed et nostrum collegium illud etiam maius respondit, nempe ut etiam stupro conceputus, sed a desponsata deinde natus, licet sacerdotalis benedictio non accesserit, iusta sit soboles, et in patria potestate constituantur, et suus heres patri existat morienti. Extra Saxoniam quoque MEVIVS *P. 2. Decis. 81.* exemplum profert stupratae,

quae, postquam grauida facta esset, demum stupratori de-
sponsabatur, de qua re ita philosophatur: *Quemadmodum li-
beri, qui ex despontorum coitu nascuntur, esse non subsequatur
benedictio sacerdotalis, non eo minus legitimi sunt, ita qui ex so-
lutis procreantur, quando hi posita sponsalia de praesenti contra-
hunc, non possunt non censeri legitimati, cum haec sponsalia pro
vero matrimonio habeantur.* Huic ego visuali interpretationi, ut
scandala minuantur et ob fauorem filiationis, facile subscrivo,
probe memor, iure Romano prine. *Infl. de ingen.* etiam eum, cuius in aetate tempore conceptionis, vel partus, vel intermedio,
dum utrumque gessit, tempore, etiam unico momento libe-
ra fuit, ingenuum nasci. Propositam nobis quaestione extra
dubitacionis aleam ponit lex Iustiniani *L. II. C. de natural. li-
ber.* ybi egregie Imperator: *Generaliter definimus et definitione
certa concludimus, ut semper in huiusmodi quaestionibus, in quibus
de statu liberorum est dubitatio, non conceptionis, sed partus tem-
pus inspiciatur.* Adde ea, quae superius in *Obs. CCCXLIII*
tetigimus. Tandem nec praeterendum est, *STRYKIVM de
Suc. ab Intest. diff. 4. c. 1. §. 8.* et *BERGERVM Oec. lib. 2. tit. 4. th.
42. not. 2.* hanc ecclesiasticam hierologiae solennitatem adeo
vilipendere, ut etiam sponsa ex edicto unde vir et
vxor successionem afferant, quibus tunc demum adstipulor, si
concupitus accesserit, per quem iure Germanico coniugium
consummatur (*Obs. CCCCLXXII.*) Sed Carpzouius his ob-
vertit Constitutionem Elect. 19. P. 3. quae tamen hic non qua-
drat,

drat, et iis tantum matrimonii iura denegat, qui nondum per concubitum vna caro facti, quia sub verbis ibi obuenientibus *Beylager und das Bette beschritten*, carnalis commixtio intelligenda (*Obs. CCCCLXX.*) Hic autem concubitus ad tempus sponsalium retrotrahendus, ut supra diximus.

Sed diutius haud differenda mentio orationis anniversariae in memoriam mercatoris honestissimi, Iohannis Siegfriedi Akermannii, qui suos et infestatione b. Ferdinandi Augusti Hommelii Professoris et Facultatis Assessoris, quem Ordinarius noster patrem veneratus est, quemque patronus ille noster Akermannus heredem in testamento scriperat, mille Imperiales legauit, ut usurae studioso litterarum neque tamen alii, quam Assessoris Facultatis Iuridicae filio; siue talis non esset, Scabini; aut hoc deficiente, Senatoris; ultimo tandem loco et in subsidium eius Lipsiensis filio, quotannis ad incitamentum virtutis et diligentiae soluerentur. Hanc liberalitatem die VIII. Februarii, qui lunae est, Hora IX. in auditorio nostro praedicabit humanissimus atque doctissimus

ERNESTVS GVLIELMVS KVSTNER

IVRIS VTRIVSQUE BACCALAVREVS

Collegae quondam nostri meritissimi, nunc Consulis magnifici, unicus filius atque simul quosdam ex iuris materia de-

tute-

VIII

tutela fructuaria flores interseret. Nos vero Rectorem Academiae Magnificum, illustrissimos comites, caeterosque nostrae uniuersitatis et urbis proceres, nec non generosissimos nobilissimosque ciues reuerenter et studiose rogamus, ut adesse et declamationem, quam diximus, audire velint, quam benevolentiam mutuo amore et quibuscumque decet officiis vicissim demereri studebimus.

P. P. Dominica Sexagesimae MDCCLXXIX.

ERNESTVS GARNELIAS KÄTNER

1712 ATTESTAGAE SACCVIA

Gallus docebat in agro militum uno Cibos mandare.
Vt, amicos suos in loco familiam obrogantem ea misit, ut
eum.

Leipzig, Diss., 1779 A17

MEMORIAM
AKERMANNIAM
IN AVDITORIO PETRINO
DIE VIII. FEBR. HORA IX. RECOLENDAM
INDICVNT
ORDINARIUS
SENIOR CAETERIQUE FACVLTATIS
IVRIDICAE ASSESSORES

Rhapsodiae Supplementa.

LIPSIAE
EX OFFICINA LANGENHEMIA.

1779.

